

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Die Unerschrockenheit und siegesfrohe Zuversicht unserer Kämpfer mochten auch den Russen nicht entgangen sein, denn man sah, als das feindliche Artilleriesfeuer um 9^h vorm. plötzlich abflaute, keinen Gegner zum Angriff vorgehen.

Die Gefahr eines weiteren feindlichen Angriffes schien gebannt. Die Russen hatten während der fünfstündigen Beschiessung unserer Stellung solche Munitionsmengen verbraucht, dass nach den bisherigen Erfahrungen bereits Mangel bei ihnen herrschen musste. Es sollte aber anders kommen.

Um 10ⁿ 15' vorm. nahm die russische Artillerie mit unerhörter Kraft die Beschiessung wieder auf. Alle bisher bestandenen Ansichten über die Stärke eines «Trommelfeuers» wurden durch das überboten, was da auf unsere Stellungen herunterprasselte. Granaten und Schrapnells aller Kaliber überschütteten förmlich die Deckungen. Im Nu war die Stellung des II. Bataillons in eine undurchdringliche Staub-, Rauch- und Feuerwolke gehüllt. Das Getöse explodierender Geschosse liess die ganze Umgebung erzittern. Unsere Artillerie wirkte mit grösster Feuerschnelligkeit gegen die feindliche vorderste Stellung, aus welcher die Russen vorbrechen mussten.

Trotz dieses Höllenfeuers fanden die um 10^h 45' vorm. vorstürmenden russischen Massen alle Soldaten auf ihren Posten. Im verheerenden Infanterie- und Maschinengewehrfeuer der todesmutigen Besatzung brach der feindliche Angriff knapp vor unseren Gräben zusammen. Unter schweren Verlusten zog sich der Feind in seine Stellung zurück. Die russische Artillerie unterhielt dessenungeachtet ein wütendes Feuer auf unsere Linien und liess es auch weiter nicht an Versuchen fehlen, vermeintliche Blössen für einen Handstreich auszunützen; doch vergebens. Um 3ⁿ 30' nachm. unternahm der Feind noch einen besonders erbitterten Ansturm, in dessen Verlauf er bis in die vordersten Gräben eindrang. Ein blitzschneller Gegenangriff warf ihn vollends hinaus.

Der Umstand, dass es den Russen an anderer Stelle gelang in die Verteidigungsstel-

Júníus 4. Szürke fellegekkel borítva az égbolt. A világosság csak lassan bírja elűzni a sötétséget. Reggeli 4 órakor, amikor Pesten csak az utcaseprőgépek és a tejeskofák járnak, frontunkon az édes csendet hirtelen mennydörgésszerű robajok szakítják meg. Ahonnan előző napokban csak egy-egy ágyú lött, most egész ütegek ontották a tüzet.

— Íme, megkezdődött a beharangozott orosz offenzíva! — gondolom magamban, miközben az emberek szitkozódva bár, de parancs szerint a bombabiztos rókalyukba bujtak. Némelyik már megfürdött a homokban, melyet egy-egy lecsapódó gránát vert fel. Csak az önként jelentkezett előretolt figyelőörök maradtak helyükön. A süvítés, bűgás, suhogás beszédéből, ritmikus nyögéséből sejteni lehet, hogy tábori, vagy nehéz ágyú, mozsár, vagy hajóágyú küldi-e felénk romboló hírnökét.

A dörrenések mind gyakoribbak. Egy-egy travers szakad. A fák, falevelek reszketnek; reggel még nem gondolták, hogy ma nehéz napjuk lesz. A föld meg-megremeg. A robajok szinte versenyeznek hangosságukban. Sudár fák, életük derekán — akárcsak az emberek — roppannak össze. Szélvihar zúg. Itt van hát a sokat emlegetett dobpergésszerű ágyútűz.

Órák telnek el feszült várakozásban. Órák, mikor a perc is órányi hosszúságú... Meddig fog tartani ez az ágyúzás? Vajjon tényleg bombabiztos a rókalyuk? A telefonista dühösen próbálja felhívni a zászlóaljot, hogy van-e összeköttetés. Egy három emberből álló járőr izzadtan, halál fáradtan, mocskosan rohan be a legnagyobb tűzben és jelenti, hogy az orosz drótsővényekbe kijárók vannak vágva. Idegesen nézik egyesek (már akinek van) óráikat. Már 9 óra. Máskor már itt a pósta; most semmi. Két repülőnk eddig nem látott, 100—200 méteres magasságban kering az orosz állások felett. Egyik szakaszparancsnokunk nem bírja tovább a bizonytalanságot, kiszalad a figyelőörkhöz, hátha saját szemével, észrevesz valamit. Semmi. Orosznak se híre, se hamva. Az ágyúk tovább dübörögnek. Ha egy pillanatra csend van, szokatlanul tűnik fel. Csend? Mikor volt csend?! Évekkel